

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2026 r. bez udziału stron
wniosku obrońcy obwinionego byłego sędziego X. Y. – adw. M. P. z dnia 30 grudnia
2025 r. w przedmiocie wyłączenia SSN Marka Siwka od rozpoznania sprawy o
sygn. akt II ZO 30/22

na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 128 ustawy
z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r.
poz. 334 - dalej powoływana jako u.s.p.)

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN Marka Siwka od
udziału w sprawie o sygn. akt II ZO 30/22.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 stycznia 2026 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego)
obrońca obwinionego byłego sędziego X. Y. – adw. M. P. wniósł o wyłączenie SSN
Marka Siwka od udziału w sprawie prowadzonej pod sygn. II ZO 30/22.
Argumentacja wniosku zawarta w uzasadnieniu sprowadza się w istocie rzeczy do
stwierdzenia, że sędzia SN Marek Siwek został powołany na stanowisko sędziego
Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w
trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o
Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.
3).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Z art. 41 § 1 k.p.k. wynika, że sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W dotychczasowym orzecznictwie konsekwentnie prezentowany jest pogląd, iż twierdzenie o bezstronności sędziego w danej sprawie, musi być wykazane i racjonalnie uzasadnione. Uzasadniona wątpliwość, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k. musi zatem istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym odczuciu strony składającej wniosek o wyłączenie. Chodzi wszakże o wątpliwość, którą w oparciu o zaistniałą okoliczność mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca sytuację i nie zaangażowana w spór osoba. Nie stanowi zarazem przyczyny wyłączenia sędziego sama podejrzliwość strony, czy też utrata wiary w bezstronność sędziego, wynikająca z jej subiektywnego odczucia. Uwagi powyższe odnoszą się do takiego zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie pewnych opinii oceniających uczestników postępowania, które może świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2021 r., V KK 39/21). Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności sędziego zachodzi jedynie wówczas, gdy sędzia swój pogląd ujawnia przed rozpoznaniem sprawy lub w trakcie jej rozpoznawania, wyraźnie zmierzając w kierunku potwierdzenia swojej pierwotnej oceny sprawy, lub wyraża swój stosunek do strony (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 31 maja 1985 r., V KRN 333/85; wyrok Sądu Najwyższego z 27 stycznia 1971 r., III KR 213/70; wyrok Sądu Najwyższego z 8 lutego 2011 r., V KK 227/10; postanowienie Sądu Najwyższego z 24 dnia 2008 r., III KK 73/08).

W ocenie Sądu Najwyższego żądanie wnioskodawcy nie spełnia powyższych kryteriów, zaś sama argumentacja wniosku nie zawiera żadnych okoliczności, które mogłyby podawać w wątpliwość stronniczość SSN Marka Siwka,

tym samym nie spełniając wymogów wskazywanych przez ustawodawcę w art. 40 § 1 ust. 1 k.p.k. i art. 41 k.p.k. Obrońca byłego sędziego w swoim wniosku nie wykazał, aby SSN Marek Siwek był w jakikolwiek sposób uprzedzony w stosunku do niego, jak również nie wykazał, aby dokonał oceny sprawy o sygn. akt II ZO 30/22 przed jej rozpoznaniem, bądź też wyrażał opinię oceniającą uczestników tego postępowania, która świadczyłaby o jego nastawieniu do sprawy lub osób w nim uczestniczących. Przede wszystkim zauważyć należy, iż zdecydowana większość okoliczności, na których oparty jest wniosek, ma charakter abstrakcyjny i nie jest bezpośrednio związana ze sprawą o sygn. akt II ZO 30/22, w której SSN Marek Siwek jest sprawozdawcą. Wnioskodawca nie wykazał również, aby w sprawie wystąpiły przesłanki wyłączenia sędziego, o których mowa w art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. Argumentacja przytoczona we wniosku nie wskazuje, aby sprawa o sygn. akt II ZO 30/22 dotyczyła bezpośrednio SSN Marka Siwka, a wykazanie tego jest konieczne do stwierdzenia, że została zrealizowana przesłanka wyłączenia sędziego wymieniona w treści powołanego przepisu.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]